

Tri želje

gotovo vsakega človeka se glase: zdravje, dolgo življenje in bogastvo, ali oboje poslednje mormo doseči le tedaj, ako posedujemo prvo, namreč zdravja. Zato je ravno sedaj v

splošno začudenje v imenu Radičevcev, torej tudi v imenu Pucelja in Kelemina izjavil, da so proti izplačilu 20%, ki so jih pri žigosanju kron našemu ljudstvu odvzeli.

Zbornica je v načelu sprejela proračun in potem prešla v podrobno razpravo o proračunu. Naši poslanci so seveda glasovali proti, a Pucelj in Kelemina za proračun.

Kaj bo z 20% odtegnjenimi bankovci?

Naši poslanci zahtevajo, da država vrne odvzeti denar — radičevci so proti izplačilu.

Beograd, 27. februarja 1926.

Poslanec Ivan Vesenjajk je dne 25. februarja ob priliki glavne razprave o državnem proračunu v imenu poslancev SLS govoril o krivici, ki jo počenja vlada s tem, da noče plačevati 20% odtegnjenih, katere je odvzela našemu ljudstvu pri kolekovanju kronskih bankovcev. Posl. Vesenjajk je zahteval, naj vlada izplača tistih 20%, ker je po zakonu to dolžna storiti.

Za Vesenjajkom je nastopil Radičev poslanec Anton Babič, doma iz Hrvatske. Ugovarjal je naši zahtevi po izplačilu omenjenih 20%. Izjavil je, da je ob Božiču prehodil svoj okraj in je ob tej priliki vprašal hrvatske kmete, ali smatrajo za potrebno, da država vrne ta odvzeti denar. Babič, ki je govoril v imenu Radičeve stranke, je glasno povdaril v imenu Radičevih Hrvatov, da državi ni treba vrniti ljudstvu 20% zaostanek od žigosanih kronskih bankovcev.

Poslanci SLS so skočili kvišku in so glasno protestirali proti taki škodljivi izjavi. A Babič je naprej vstrajal pri svoji zahtevi, da ni treba vrniti odvzetega denarja. Pucelj in Kelemina se nista ob tej priliki prav nič zganila. S tem sta soglašala z Babičem. Pucelj se v svojem govoru, katerega je poslušalo samo nekaj poslancev, ni prav nič zavezal za izplačilo 20% in za izplačilo vojnih posojil, četudi na shodih govori o tem in daje vsakovrstne obljube.

Drugi dan, t. j. dne 27. februarja, je naš poslanec Pušenjak v svojem govoru, v katerem je ostro obsodil slabo gospodarstvo Pašič-Radičeve vlade, zopet zahteval izplačilo 20% odtegnjenih. Poslanec Radičeve stranke Andrej Kelemina se je oglasil proti in je menda prvi krat, kar sedi v narodni skupščini, izustil tri besede: »Zahtevati je lahko.« Poslanec Žebot ga je zavrnil z ostrim meddicem: »Radičevci tega poglavja tukaj nočejo slišati, na shodih pa govori, kako bodo vrnili denar. Država je ljudstvu ta denar dolžna, ona nam ga mora vrniti.« Ko je Pušenjak dokazoval, da so vsi pošteno čuteči moške za to, da se ta denar vrne, so Radičevci zopet začeli murmati, češ, da odtegnjenih 20% in vojnih posojil ljudstvu ni treba vrniti. Poslanec Palež zaključil: »Vrnite nam, kar ste nam dolžni!« Žebot vzdihne: »To je navaden rop, ne pad na žep državljanov.« Pušenjak nadalje dokazuje,

Ni imel mirne vesti. Ves tisti dan se je boril s poštenjem in s sebičnostjo, nazadnje pa je zmagala sebičnost.

Seveda je moral še vedeti, ali se je Trzan res odrekel dedščini. In pa, kaj pravi Arnot. Dobro bi bilo, je zasodil, če bi šel v Pariz. Zato mu je prišla zadeva s nakazilom kakor nalašč.

Odločil je, da pojde v dveh dneh v Baltimore. Pred odhodom tisti večer pa je še imel dolg pogovor z Ino zaradi poroka.

Mudilo se mu je. Predlagal je, naj bo poroka po njegovem povratku iz Baltimore.

»V Pariz moram zaradi nakazila. In na Angleško tudi, na posestva. In rad bi videl, da bi me spremljala — moja žena.«

»Priprave ne bodo gotove do tistikrat«, se je izgovarjala.

»Priprave —? Koliko časa pa potrebujejo tiste priprave?«

»Najmanj mesec dni.«

Upala je, da ga bodo poslali v Pariz in na Angleško, tem zadržali še najmanj dvakrat toliko časa. Zavedala se je, da je dala besedo, vedela je tudi, da jo mora držati. Pa čim bolj se je možitev zavlekla, tem ljubše ji je bilo.

Clayton je odpotoval v Baltimore in se čez teden vrnil. Iznova je prigovarjal Ino in pravil, da bo počakal tisti mesec na priprave.

Pa dnevi so minevali, Ine je našla vsak dan drug izgovor in nazadnje je moral Clayton sam v Evropo. Obljubil je, da bo pisal.

Res sta prišli dve pismi, nato pa je Clayton utihnil in ni dal več glasu od sebe.

pravi čas upozorenje, da se tudi neznatne znake vratobola pokašljevanja, hripavosti, krčev ali nahoda in bolečin v udih ne sme zanemariti. Vedno in vedno slišimo hvaliti kot dobro, bolečine olajšujoče domače sredstvo in kosmetikum že skozi 27 let priljubljeni Fellerjev blagodišeč »Elsafliud«, tudi pri revmatičnih bolečinah. Močnejši in krepkejšega delovanja kot francosko žganje. 6 dvojnatih

da je vlada po zakonu iz l. 1922-23 dolžna vrniti odvzeti denar. Če radičevci sedaj pomagajo finančnemu ministru dr. Stojadinoviču in pravijo, da ni treba vrniti teh 20%, so torej sokrivi in soodgovorni na tem ropu. Poslanec Žebot zaključil: »Eksekutorje pošljite nad Stojadinoviča!« Kelemina nekaj mrmra. Poslanca Sušnik in Skoberne ga zavrne: »Kelemina ne ve, kaj govori. žalostno, da tu v Beogradu nastopate proti Slovincem!«

Tako so radičevci v narodni skupščini celo javno nastopili proti izplačilu zaostankov 20%. Tega žalostnega in škodljivega nastopa ne moremo tajiti. Samo, da se priku-pijo Srbom, Pašiču in finančnemu ministru, govori in glasujejo radičevci v Beogradu proti zahtevam slovenskega ljudstva.

Taki so Slovenija zapomni si jih dobro! V Tvojo skledo pljuvaj!

Hlevski gnoj na polju.

Izmed vseh gnojil, katere uporablja kmetovalec, je pač najvažnejši hlevski gnoj. S tem gnojilom ima opraviti vsak gospodar in vsak pričakuje od hlevskega gnoja čim večjega in poponejšega učinka. Da se pa ta učinek doseže, se mora z hlevskim gnojem pravilno postopati. Ni samo velike važnosti, da se gnoj shranjuje do uporabe na gnojšču pravilno, marveč isti se mora tudi na polju pravilno uporabljati tako, kakor nas uči znanost in praktična izkušnja.

Da nam bode jasno, v čem obstoji učinkovitost hlevskega gnoja in kako se mora uporabljati, da se mu ta učinkovitost v zemlji ohrani, ne bode odveč, ako si v naslednjih vrsticah malo pojasnimo, kaj je v gnoju, kar ga dela učinkovitega in kako učinkujejo te snovi.

V hlevskem gnoju se nahajajo snovi, porabne kot rastlinska hrana, in to so dušičnate, fosfatne, kalijeve in apnene snovi, torej vse snovi, katere moramo dajati zemlji, da dobimo od rastlin, vsejanih v to zemljo, pridelke. Pa ne samo to. V hlevskem gnoju se nahaja tudi mnogo snovi, takozvanih organskih snovi, ki se v zemlji sčasoma spremenijo v spistenino. Najdemo pa v hlevskem gnoju tudi velike množine bakterij, katerih n. pr. v umetnih gnojilih ne najdemo.

Rastlinske redilne snovi, nahajajoče se v hlevskem gnoju, se pa zelo rade spremenjajo. Pod vplivom bakterij se spremenjajo dušičnate snovi v lahko hlapljivo obliko, v plin, kalijeve snovi se pa z dežjem izpirajo iz gnoja. Se najmanj razkrojljive so fosfatne snovi. Organske snovi se tudi spremenjajo, vsled teh sprememb se manjša očitelno množina hlevskega gnoja, ker se del teh snovi pretvarja v nevidni plin. Čim bolj je hlevski gnoj na zraku, tem hitreje se vrši ta razkroj. Ako je hlevski gnoj pokrit z zemljo, tedaj ta vrka vase vsled razkroja nastale pline. V nasprotnem slučaju pa uhajajo slednji v zrak. V tem slučaju zgubi hlevski gnoj na svoji učinkovitosti.

Najbolj je hlevski gnoj izpostavljen zraku in s tem velikim izgubam, ako se pušča dolgo časa na polju v ma-

Mesto njega pa se je nekega dne, dober mesec po njegovem odhodu, nenadoma oglasil na Porterjevi farmi — poročnik Arnot.

Vsi so se nepričakovane obiska odkritosrčno razveselili. Posebno še Ine. Saj je bila toliko hvale dolžna pogumnemu poročniku, ki se je s pravim viteškim junaštvom postavil na čelo rešilni četi in jo šel iskati v nevarno divjino.

Pripovedovanja kar ni bilo konce.

Podrobno je moral Arnot razlagati, kako ga je Trzan rešil in s koliko požrtvovalnostjo ga je negoval v samotni, zapuščeni džungli in pristrčno so se vsi smejali, ko je pravil, kako se je učil prve »omike«, kako je izpočetka sovražil nož in vilice in le s težavo mirno sedel na nevarnem stolu.

»Sicer pa je bil zelo dovteten in priden učenec, nardarjen da malo takih, ves vnet za izobrazbo in omiko, — vse seve edinole zato, da bi mogel dostojno nastopiti tukaj v Ameriki. Da ni bilo — Amerike, še danes bi bil divjak v džungli!«

Počasi in poudarkom je govoril in Ino so zadelo besede v srce. Prebledovala je, vest se ji je vzbujala, sram jo je bilo. Iz Arnotovih besed je donel očiček, čutila je, da ve vse, slutila je, da ni prišel v Wisconsin samo zaradi zaklada —

Na ustih ji je drhtelo vprašanje, kje je sedaj Trzan. Pa ni si upala govoriti o njem pred očetom.

Na pomoč ji je prišel sam gospod profesor.

»Skoda«, je dejal, »da je mladi gospod tako naglo odšel. Ali se je kaj oglasil pri vas? Kje je neki sedaj?«

»Imenitno službo je dobil in danes je kje spodaj v Capetownu v južni Afriki.«

»Glej glej!« je dejal gospod Filander, »tale džungelski junak bo kedaj imeniten gospod!«

ali 2 velik specialni steklenici 63 din., 12 dvojnatih ali 4 specialne steklenice za 99 din., 36 dvojnatih ali 12 specialnih steklenic za 250 din., že ob enem z zabojem in poštnino razpošilja po povzetju ali proti plačilu vnaprej lekarnar Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elsatrg 341, Hrvatska. — Posamezne steklenice Elsafliuda po 9 din. v lekarnah in sorodnih trgovinah.

lih kupih neraztrošen in nepodoran. Tako ravnanje s hlevskim gnojem je najslabše, ker ne samo, da trpimo velike izgube na najdražji rastlinski redilni snovi dušiku, temveč snovi, ki se izpirajo iz gnoja, pregnoje mesto, kjer leži ta gnoj. Na tih mestih je vsled tega zemlja premočno gnोजना, na druge mesta pa pride pre malo gnojilnih snovi. Seveda tako nejednakomerno gnोजना pojje ni v stanu dati toliko pridelka, kot drugače, ako bi bilo enakomerno gnोजना.

Pri dolgem ležanju v malih kupih se pa manjša seve tudi radi razkrajanja množina gnoja. Niso samo velike važnosti redilne snovi v gnoju, temveč tudi množina gnoja na organskih snoveh. Saj nam ta, pokrita z zemljo, izdatno zboljšajo zemljo v njenih lastnostih, pa naj bode te težka ali pa lahka zemlja. Plin, ki se razvija vsled razkrajanja organske mase gnoja, pa izobno rahlja zemljo, posebno težko. Ako pa gnoj leži na polju z zemljo nepokrit, tedaj seveda vhaja ta plin brez haska v zrak.

Poleg navedenih dejstev se pa mora upoštevati to, da gnoj, ki je ležal dolgo časa na zraku, postane tudi težje razkrojljiv, ko pride v zemljo, kakor pa gnoj, ki je bil tekoj spravljjen v zemljo. Tak gnoj deluje radi tega veliko počasneje, ne glede na to, da je zelo veliko izgubil na učinkovitosti.

Razmišljanje o navedenih dejstvih nas bo dovedlo do tega, da bomo hlevski gnoj, ko istega spravljamo na polje, tudi takoj spravili v zemljo, to je takoj po vožnji raztrosili in podorali oziroma podkopali. Čim preje se to izvrši, tem bolj bo hlevski gnoj učinkoval. Čim toplejši je zrak, čim bolj je vetrovno in vlažno, tem hitreje se razkraj in gubi na učinkovitosti nepodoran gnoj, ker v takih okolišnih ga vzamejo bakterije zelo v delo, tako da so že po par dneh izgube zelo velike. Gnोजना z hlevskim gnojem bo najbolje radi tega tako izvesti, da se sproti navozi na polje gnoja samo toliko, da ga je mogoče čim preje podorati; ne pa tako, da se gnoj razvozi ves na polje, odloži tam v malih kupih, nato se šele raztroši, in ko je to gotovo, tedaj šele podorje. Orati se po gnोजना itak mora, pa naj se to izvrši preje ali kasneje, za dobro delovitost gnoja bo pa bolje, da se navozi gnoja na polje najprvo na dva ali tri kraje (ogone), tam takoj raztroši in takoj podorje. Šele ko je to gotovo, tedaj se začne gnoj voziti naprej na polje; ko se je ta raztrošil zopet po dveh ali treh nadaljnjih krajih, se zopet podorava in tako naprej, dokler ni vse polje zagnojeno in preorano. Tako se mora postopati, če se vozi gnoj z gnojšču na polje, pa tudi tedaj, če se je gnoj že preje zvozil na polje in tam zložil na kup. Pri temu je treba, ko se kup razvozi, raztrositi tudi zemljo, s katero je bil kup pokrit in zemljo izpod kupa, ker je ta močno prepojena z gnojilnimi snovmi.

Iz društvenega gibanja.

Gornja Radgona. Naj objavimo kratko poročilo o običnem zboru Katoliškega prosvetnega društva, ki se je vršil dne 21. februarja v posojilnični pisarni. Odbor

»Vsekakor!« je pripomnil Arnot in napeljal pogovor na Trzanov doživljaj s policijo. Izogniti se je hotel popraševanju o Trzanovi bodočnosti, ker ni hotel Ine v zadrego spraviti.

Ko pa sta se drugi dan sama sprehajala po vrtu, se je koj lotil perečega vprašanja.

»Gospodična«, je začel, »sinoči sem vam povedal, da je bil Trzan pri meni. Torej veste, čemu sem prišel sem v Wisconsin?«

Ine je molče prikimala.

»Dejali mi bodete, da nimam pravice se vmešavati v vaše srčne zadeve. Sam čutim, da je posel kočljiv. Pa Trzan je moj prijatelj, življenje mu dolgujem in grdo nehvaležen bi bil, če bi mu ne pomagal v težavnem položaju, v katerega je zabredel.«

Pa tudi vam imam pravico pomagati. Doli v koči ob robu džungle ste pustili zame pismo in zapisali vanj, da ste moja dolžnica. Tako hudo sicer ni, kar se mi ni posrečilo, da bi vam bil storil kako uslugo, pa vsaj nekaj pravice mislim ste mi dali, da vam smem pomagati. Kajne?«

Ine ga je hvaležno pogledala.

»Gospod poročnik, zelo nehvaležna bi vam bila, če bi vam karkoli očitala. Prosim vas, govorite brez ovin-kov in ozirov!«

»Dobro, gospodična! Vse bom povedal! Pa eno vas vnaprej prosim, je dejal po kratkem pomisleku. »Ne vznemirite se, bodite hladni, ravnodušni! Novice, ki sem vam je prinesel, so presenetljive in bodo nedvomno popolnoma izremenile vaš položaj —.«

Ine je pobledela.

»Pa menda ni —? Ali se je gospodu Trzanu — kaj zgodilo?«

(Dalje prihodnjik.)

je pretresal društvene zadeve v sedmih sejah. Blagajnik je imel dohodkov 5342.14 D, izdatkov pa 3760.62 D. Za časopisje je izdal 666 D, za nove knjige 1378.60 D in za vezavo knjig 299 D. Knjižnice se je poslužilo 50 članov, ki so prečitali 1635 knjig, 889 več kakor v letu 1924. Največkrat so bili prečitani Jurčičevi spisi in stare Slovenske večernice. Društvenih prireditev je bilo pet in sicer so bile vprizorjene te-le igre: Pri belem konjiču, Srenja in Dom ter od Dekliške zveze: Izgubljen raj in Junaške Blejke. Podrobno delo se je razvijalo v Mladeniški in Dekliški zvezi. Zal, da štejeta obe premalo članov. Mesečni sestanki Mladeniške zveze je udeležuje komaj 20 fantov, dekliških pa 46 deklet, kar je za tako obsežno župnijo vsekakor premalo. Fantje in dekleta Petrovske fare, zbirajte se z večjim navdušenjem in v večjem številu v svojih stanovskih organizacijah! Po vdariti pa moramo, da se zbirajo v Mladeniški zvezi po večini fantje, ki niso organizirani pri Orlu. Mislimo, da je to zadosten dokaz, da so Mladeniške zveze potrebne tudi tam, kjer imajo ustanovljenega Orla. Odbor je ostal stari. Skrbi naj, da se društveno življenje še živahneje razvije, zlasti da se pojavi društveni pevski zbor.

Sredšče ob Dravi. Da pokaže javnosti sadove svojega neumornega delovanja, priredi v nedeljo, dne 14. t. m., tukajšnja orlovska mladina svojo 4. telovadno akademijo. Kot vsako leto, bo brezdomno tudi letos ista cvet vseh prireditev tukajšnje katoliške mladine. Spored je skozinskoz pester. Akademijo poseti ter prevzame slavnostni govor brat predsednik okrožja, prof. Mlakar iz Ptuj. Začetek točno ob pol osmih zvečer. Vstopnina; sedeži po 7 in 8 din., stojišča 4 din. Predprodaja vstopnic kakor običajno. Vsi, ki vam je mar kulturno vzgojno delo naše orlovske mladine, prav prisrčno vabljeni! Bog živil!

St. Pavel pri Preboldu. V nedeljo, dne 7. t. m., priredi Ljudski odbor Polzela v dvorani Društvenega doma v St. Pavlu zgodovinsko žaloigro v petih dejanjih »Garcia Moreno«. Začetek ob treh popoldne. Garderoba iz Ljubljane. Ujudno vabimo k udeležbi!

Smarje pri Jelšah. V nedeljo, dne 28. svečana, se je sestavil nov odbor v krajni šolski svet in izvoljen je bil kot načelnik Ivan Anderlah, bivši župan trški, pristaš SLS, za podnačelnika pa Ivan Turk. Seveda novi načelnik ni ravnno po volji gospodom okoli »Jutra« a Bog pomagaj!

Sv. Križ pri Slatinu. Brelnu društvo pripravlja v priporitvev gledališko ljudsko igro »Krivoprisežnik«, »Sloga« na Slatini pa »Divjega lovca«.

Na delo za „Slov. Gospodarja“!

Naš list se bo s 1. aprilom izredno povečal. Dobil bo namreč vsak mesec enkrat ilustrirano prilogo, enkrat pa bo imel kot prilogo »Gospodarske Novice«, kakor so izhajale že pred vojsko. List zato ne bo nič več stal kakor dozdaj. Cena mu bo

za celo leto	32 D
za pol leta	16 «
za četrt leta	8 «

Od zdaj naprej do novega leta stane list 24 D.

Vljudno prosimo vse naše prijatelje, da začnejo takoj živahno agitacijo za Slov. Gospodarja. Spravite v vsako hišo naš list! Prigovarjajte od hiše do hiše, od osebe do osebe, da si list naroči, kdor ga še nima. Ako eden sam ne zmore denarja za list, pa si naj naročita list po dva skupaj ali tudi po trije skupaj. Za živahno agitacijo prosimo posebno naše župane in občinske odbornike, Orle in Orlice, naše Marijine družbe, Dekliške zveze in Mladeniške zveze.

Nagrada za uspešno agitacijo je predvsem naša zahvala, ki jo že naprej izrekamo. Pridni agitatorji pa dobijo za vsakih 5 novih naročnikov, ki list plačajo najmanj za pol leta prvi del vezanega Sv. Pisma novega šakona.

Slike »Slovenskega Gospodarja«. Kakor je danes objavljeno, bo »Slov. Gospodar« prinašal tudi slike. Gotovo je, da bodo te slike vsakega zanimale, posebno, ker bodo prinašale prizore iz domačih krajev, o domačih važnejših dogodkih. Kdor želi, da pridejo fotografije v našo slikano prilogo, naj čimprej v začetku vsakega meseca slike dološljejo na uradništvu v Mariboru, Korška cesta 5. Slike morajo biti jasne, ostre.

Novice.

Pozdrav »Domovina«. Presneto slabo so našli izdajatelji »Domovine«, ko so mi poslali »Domovino« na ogled. Morda so mislili, da berem vse od kraja ali pa, da sem kakor meglja, ki plava, kamor jo veter žene. Svest sem si svojega prepričanja in ne omaje me nikdo. Na tem strani omenjam in ne omaje me nikdo. Na strani tega lista pod »Ženstvo za Domovino« stoji zapísano: »Tiste žene in dekleta, ki redko bere »Domovino«, so obenem najboljšje agitatorice zanjo.« Jaz sem bral ta list danes prvič, pa povem vsem, da človeku slabo prihaja, ko bere »Domovino«. Listu je bila priložena reklama, na kateri sem med drugim tudi našel: »Prazna čenča je, da »Domovina« napada vero. Nasprotno ona z resnim pisanjem navaja ljudstvo v po-

šteno življenje.« V isti sapi napada list našo duhovščino, in to z izrazi, da se pošten človek zgraža nad njo. Na prvi strani tedenske priloge »Domovina« z dne 19. februarja 1926 najdemo: »Kako pa je bilo pri nas še v 18. stoletju, kaže zgodovinska slika iz nemške, v Ljubljani tiskane knjige; spisal jo je Franc Anton pl. Steinberg, dvorni komorni svetnik, nam v spomin na čase, ko sta bila duhovščina in graščina kmetska boga in hudiča v eni osebi.« To naj si pogledajo »Domovinarji«, potem pa naj se enkrat rečejo, da niso proti duhovščini. V moji hiši se bere »Slovenec«, »Slovenski Gospodar«, »Domoljub«, »Vigred« in »Naš dom«. V take propadle časopise, kot je »Domovina« si niti ne pustim zaviti kake stvari. To v vednost izdajateljem »Domovine« v Ljubljani. Če hočemo še kak pozdrav, naj mi jo pa še pošljejo. Vam drugim dragi somišljeniki naše občine pa ključem: Če pride k vam, ali veste kam z njo . . . ? Pripravite ji prostor tam, kamor spada! — Kmet iz Libne.

Boben ropoče. Ko je naš voditelj dr. Korošec v Belgradu v svojem govoru povdaril, da je Slovenija z davki preobložena, je navedel, da je bilo v Sloveniji v preteklem letu 48.000 eksekucij. To je seveda finančno delegacijo v Ljubljani malo dirnilo, pa je objavila, kako so se te eksekucije vršile. Pravi, da so od teh 48.000 rubežev le v 92 slučajih dejensko prodajali, da so drugače ljudje preje plačali. Teh 48.000 rubežev je iztisnilo okroglo 50 milijonov dinarjev. Če se že finančna delegacija s tem pohvali, naj se zaveda, da je pohvalila le tankovestnega plačevalca davkov, nikakor pa ne sebe. Njej bo zgodovina slovenskega naroda morala dati kot znak boben v roke, ker je v enem samem letu 48.000krat zaropotala. Ne opravičujete se, samo prenehajte s takim početjem, dokler narod še ni izgubil zavesti svojih državljijskih dolžnosti!

Pučlja nihče ne mara. V parlamentu Puceelj visoko nosi svojo glavo, a malo jih je, ki bi kaj dali nanj. Dne 25. februarja je nastopil kot govornik, a ker je mlati prazno slamo, ga nihče razum nekaj Radičevcev ni maral poslušati. Od 142 radikalov ga je poslušalo samo 5. Besedič je take, da jih niti na shodu samostojnežev ne bi požrli. Puceelj v »Kmetiskem listu« nepreravno v nič deva naše poslance, ali, ko je govoril, naš dr. Korošec, ga je slo vse poslušati, dočim so tedaj, ko se je Puceelj pojavil, vsi Slovenci in vsi dobromisleči poslanci drugih strank zapustili sejno dverano. Človeka, ki visoko frči, malokdo mara! — ot.

Dva novomašnika. Bogoslovci-vojaki so se vrnili iz vojaške službe. Ig. Canjkar Stanislav iz Sv. Tomaža pri Ormožu in Stakne Andrej iz Braslovč sta prejela dne 28. februarja subdiakonat, 7. marca prejmeta diakonat in 14. marca pa presbyterat. Tako bo naša škofija o Veliki noči imela dva novomašnika. Novomašnikoma želimo božjega blagoslova za njihovo duhovniško delovanje.

Smrtna nesreča. Zednji petek zjutraj se je smrtno ponesrečil posestnik v Vinarski ulici v Mariboru Franc Popič. Zjutraj je šel po lestvi po krmo za konje. Na povratku mu je spodrsnilo, padel je z lestve 3 m globoko, priletel z glavo ob trd tlak in obležal mrtev. Ponesrečen je bil bleg in obče spoštovan mož.

V mariborski bolnišnici leži težko bolna posestnica Ivana Gosak, roj. Cafnik. Bila je operirana, in upamo, da bo zopet okrevala.

Tatovi odnesli tobaka v vrednosti 135.820 dinarjev. V železniško skladišče v Marenbergu so udali zadnji teden v sredo doslej neodkriti lopovi, ki so odnesli seboj velik zabojo, ki je bil nepolnjen z raznimi tobaki izdelki in naslovljen na marenbersko glavno zalogo. V zaboju je bila vrednost 135.820 din. Našli so le prazen zabojo, a o vlomilcih doslej še ni sledu.

Usoda tihotapcev. V obmejnih krajih naše Štajerske, napram Avstriji in Madžarski, se je razcvetelo bujno tihotapsko življenje. Razni delamžežeti, večtenoma propadli ljudje, so se lotili tihotapstva, ker jim ne diši trdo, pošteno kmetsko delo. S tihotapstvom se hočejo na lahek način preživeti in obogateti in v pohlepu po denarju stavljajo na kocko tudi življenje, ne samo prostost in čast. Znanih je mnogo slučajev bojev med tihotapci in finančnimi stražniki, ki čuvajo mejo in mnogo žrtev so že ti boji veljali. Zadnje dni sta se zopet pripetila zopet dva taka žalostna slučaja. V Radencih je finančna patrolja ustavila tolpo tihotapcev, kakih 20 oseb. Mesto da se udajo, so pričeli na financarje streljati iz samokresov. Ti so seveda takoj odgovorili z ognjem in sterfalo se je na obeh straneh kot na fronti. Boj je kmalu prenehal, tihotapci so zbežali, pustivši na bojišču dva mrtva in nekaj težko ranjenih; lažje ranjeni so pobegnili. Pa tudi finančni stražniki so trpeli izgubo. Eden njihovih tovarišev je obležal težko ranjen, zadet od tihotapčeve kroglice. — Enak žalosten slučaj se je dogodil v Gederovcih v Prekmurju. Financarji so ustavili na meji dva brata tihotapca. Ker se nista pokorila povelju, so rabili orožje in eden bratov se je zgrudil smrtno zadet, drugi pa je bil težko ranjen. — Seveda take nezgode tihotapcev ne bodo prepašile ter jih odvrnile od dosedanjega dela. Tihotapstvo bo še nadalje cvetelo, kajti vedno se bo dobilo dovolj delamžežev, ki bodo raje nosili svojo kožo na prodaj kot pa da bi prišli za trdo delo.

D'vjaški uboj in samomor. V Moravskem vrhu pri Mali Nedelji se je zgodil v noči od 22. na 23. februarja divjaški zločin, ki je nekaj balkanskega za naše slovenske kraje. Sin Franc Vuk se je sprl s svojim očetom. Med prepričom je prišlo do medsebojnega ruvanja in v pretepu se je sin spozabil tako daleč, da je začel s kolom udrihati po očetu. Oče Vuk je radi ran umrl. Nečloveški sin je svoičas očetu strl roke in ga dolžijo še tudi drugih zločinov, za katere bo dajal odgovor na sodišču. »Domovina«, katero mečejo kar v celih kupih tudi po neš' fari, bo po-

divjala popolnoma naše vročekrvneže. Starejši in pametnejši Malonedelčani, nastopite proti listu, ki širi samo vermalstvo ter surovost. — V isti noči, ko se je zgodil omenjeni zločin, se je obesil radi sporov z ženo v Percinticah neki Domanjko. Pravijo, da je bil slaboumen.

Strašna nesreča na Muskem polju. Posestnika Ivan Znidarič v Turjanski grabi pri Hrastju-Moti v gornjeradgongskem okraju, je zadel v nedeljo, dne 28. februarja strašna nesreča. Ogenj mu je upepelil gospodarsko poslopje in v plamenih sta našla strašno smrt dva njegova otroka, stara 4 in 5 let. Do poldneva je prišlo nabrži takofe: Domači so odšli k dopoldanski službi božji in doma sta ostala oba otroka. Dobila sta v roke vžigalice ter se igrala z njimi okrog volnene kopice, ki se je nenadoma vnela ter začela goreti z velikim plamenom. Ko sta otroka videla, kaj sta napravila, sta v strahu pred starši pobegnile na hlev ter se tam skrila. Revčka nista slutila, da sta se s tem sama podala v smrt. Od goreče kope se je vnel hlev in kmalu so ga plameni objela od vrha do tal. Na pomoč došli gasilci so z največjo težavo rešili iz hleva živino in oteli stanovanjsko hišo pred ognjem, otrok pa niso mogli več rešiti. Obe trupli so našli v pepelu pogorelega hleva, popolnoma zogljeneli.

Požar v Bratoncih v Prekmurju. V noči od 22. na 23. februarja je izbruhnil požar pri posestniku Erjavcu, obč. gerentu v Bratoncih. Ostala je samo hiša brez strehe, dočim je požar popolnoma uničil gospodarsko poslopje z vse mi pridelki, s slamo in senom vred. Škoda je zelo velika.

Zlato poroko sta praznovala na Vranskem zavedna katoličana Ana in Mihael Orehovec, posestnika v Ločici. Poročena sta bila novembra 1871. Zlata poroka se je vršila v podružnici na Ločici. Po cerkveni slovesnosti sta pogostila svate v gostoljubni Španovi hiši. Ob tej priliki je zlatoporočencema slovesno prisrčnostjo napil gospod Šauer, veleposestnik v Brodeh in ju priporočal za vzgled drugim, ki naj posnemajo njune čednosti, da bodo dosegli takšno spoštovanje in ugled pri sosedih kot zlatoporočena. Častitamol!

Zalostno ušodo so doživeli h koncu preteklega letu ribe v Paki. Cele kupe najlepših in zlahčnih rib je naplavila voda na posamezne točke, seveda vse mrtve. Kako bi prišle prav sedaj v posnem času. Kemična preiskava v Ljubljani, na katero so se poslale posamezne ribe, bo dognala vzrok smrti. Enodušna sodba ljudstva je, da je to zopet zakrivila Vošnjakova tovarna za kože v Šoštanj, ki leži tik ob Paki, katera odplavlja vso nesnago in kemične pripomočke pri strojenju kož naravnost v vodo. Vasi ob vodi so vedno v nevarnosti, da jim ne zbolji živina, katero napajajo tam, in res so bili posamezni posestniki že večkrat nesrečni. Kadar se pa Paka ob veliki vodi razlije, pa ponesnaži vse travnike z živinsko dlako, tako da ni potem trava ne za krmo, ne za steljo. Sledijo pritožbe, komisije, ugovori, o slednjic mora vedno rad ali nerad Vošnjak globoko v žep seči ter posestnike odškodovati. Skoraj gotovo bo sedaj zopet tako pri poginu tolikih rib. — Sicer se že kažejo prvi početki pomladi, vendar se zdi da je še prehitro govoriti o selitvi ptic. Potnik namreč, ki je šel zvečer ob koncu prejšnjega tedna proti kolodvoru, je slišal iz gozda ob Paki čudne glasove, morda so bili žerjavi, morda jastrebi, najbrž pa podivjani sokoli.

Težka nesreča. Od Sv. Petra v Savinjski dolini nem poročajo o težki nesreči, ki se je pripetila zadno nedeljo zjutraj na cesti pred St. Petrom. Na motornem kolesu sta se peljala iz Celja proti Ljubljani sin celjskega trgovca Karbeutza in celjski trgovec Rauch. Pred St. Petrom sta zavozila v diru ob brzozavni drog. Sunek je bil tako silovit, da sta padla oba potnika s kolesa in obležala nezavestna. Odpeljali so oba ponesrečena v celjsko bolnico. Mladí Karbeutz je dobil tako težke poškodbe, da bo težko ostal pri življenju, med tem ko je Rauch le samo lahko poškodovan.

Biserno poroko sta obhajala v nadžupni cerkvi pri Sv. Križu pri Slatinu v krogu svojih sorodnikov Valentin Cverlin in njegova žena Marija iz znane in ugledne Ogrizekove rodbine na Colu.

V Gaberah je dne 24. februarja po kratki bolezní umrla vgljedna krščanska mati Lucija Sajko, p. d. Kolarova. Kljub mnogim skrbem na svojem obširnem posestvu je ohranila do zadnjega neko čudovito in prikupljivo vedrost, ki je ganila vsekega, ki je poznal vse bridke ure, a katerimi jo je Vsemogočni v življenju tolikokrat preizkušal. Premnogi, ki jim je bila v življenju blaga dobrotnica, so se s solzami poslavljali od nje, ko smo jo v petek, dne 25. februarja, pri Sv. Trojici polagali k večnemu počitku. Ona pa se veselila pri Zveličarju, ki ga je s toliko gorečnostjo prešla na smrtu postelji.

Nesreča vsled pijanosti. Kmečki sin Avgust Šriml iz Janine nad Slatinu se je vračal dne 24. februarja zvečer vinjen z dela domov. Nekaj časa so ga spremljali trije njegovi tovariši. Ker je pa začel vsled pijanosti preveč razgovarjati, so ga vsi zapustili. Na desni se ne popolnoma pojasnjen način je prišel na železniško progo in pod kolesa večernega vlaka, ki mu je odrezal desno nogo pod kolonom, levo pa zmečkal v stopalu. S ceste je slišal njegovo stokanje nek voznik, ki je potem alarmiral ljudi, da so stekli po dva zdravnik, ki sta ga za silo odvezla, ter po orožnika in po domače. Z jutranjim vlakom v četrtek so ga spravili v celjsko bolnico. Sedaj je ba'e že izven nevarnosti. Mladina, da vna ubog pohabljenec naj ti bo svatilen zgled, da se varuješ pijanost!

Vseučilišni profesor na gospodarski fakulteti v Zagrebu dr. Albert Ogrizek, rodom od Sv. Križa pri Slatinu, je v študijske svrhe odpotoval za eno leto v Nemčijo in na Angleško. Nad vse priljubljenemu mlademu učencu želimo na vseh študijskih potih mnogo uspeha.

Porotna obravnava radi uboja kmečkega fenta Franca Križana iz Topol pri Sv. Križu pri Slatinu se je vršila v pondeljek, dne 1. marca. Sodba še ni znana.